

Бон. Ако тя дойде азъ абіе си отивамъ.

Іев. Не щете ли да идите и двамина ви заедно на Линколь?

Бон. Нѣ, не отхождамъ вече.

Іев. Тя всичко-то приготви.

Бон. Жално ми е за безполъзный нейнъ трудъ. (съ подиграваніе).

Іев. (Каковъ непостоянный человекъ! и послѣ думать за насъ жени-те).

Бон. Ако немашь да ми кажешъ друго нещо можешъ да си идешъ

Іев. Не искашь ли да видишь жена-та си?

Бон. Не искамъ.

Іев. Не щешъ ли дозволеніе да дадешъ тя тука да дойде?

Бон. Нѣ, не ща да я видя.

Іев. И какъ ще ся соверши тая работа?

Бон. На такива работи ты не треба да ся намѣсяшь.

Іев. Воистинну Господарю! хубава глава си.

Бон. Самъ, діаволь да тя земе.

Іев. Съ господство ти никой не може вече да живѣе.

Бон. Азъ не ви моля съ мене да сѣдите.